

عنوان مقاله:

منظومه استعاره های مفهومی لمعات

محل انتشار:

فصلنامه ادبیات عرفانی و اسطوره شناختی، دوره 14، شماره 51 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

سمیرا بختیاری نسب - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شیراز

خیرالله محمودی - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

منظومه فکری مسلط بر هر اثر را می توان به کمک تحلیل استعاره های مفهومی آن توصیف کرد. هدف از پژوهش حاضر، یافتن ساختار برآمده از استعاره های مفهومی لمعات است که منظومه فکری مسلط بر این متن را نشان می دهد. به این منظور، ابتدا با بررسی دقیق زبان لمعات، استعاره های مفهومی آن را مشخص کرده و در مرحله دوم با تحلیل استعاره ها و یافتن پیوند آن ها با یکدیگر، ساختار برآمده از استعاره های مفهومی متن را که آینه جهان بینی آن است، توصیف نموده ایم. چهار استعاره مفهومی خداوند عشق است، عشق پادشاه است، عشق خورشید است و عشق آینه است، ارکان اصلی جهان بینی لمعات را می سازند. علاوه بر پیوندی که این چهار استعاره با یکدیگر دارند، استعاره مفهومی عشق انسان است، در پیوند این چهار استعاره مفهومی با یکدیگر و ظهور سطح اندیشگانی لمعات در سطح زبان، نقش مهمی را ایفا می کند. در لمعات استعاره های مفهومی دیگری نیز وجود دارد که هر کدام گوشه ای از جهان بینی اثر را تبیین و در ساختار آن، ایفای نقش می کنند؛ اما نقش پنج استعاره گفته شده، محوری تر است.

کلمات کلیدی:

استعاره مفهومی، زبان، جهان بینی، لمعات، عشق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/856485>

